

13 И като мжакнаха они, шговори 'Іакшвъ, и рече: мѣжѣ братіе, послѣшайте мене.

14 Съмешнѣ изави каквѣ Бгѣ първи пѣть ѣ благоволилъ да извѣре народѣ ш пѣзвѣчници те во своѣ то име:

15 И съ това (слово Съмешново) согласватѣ и словеса та пророчески, каквѣ то писѣва:

16 Послѣ ще да се вжрнемѣ, и ще да соградимѣ скинѣа та Давѣдова паднала та: и развалѣно то нейно ще да подновимѣ, и ще да ѣ исправимѣ:

17 Като да потрачатѣ и дрѣги те человекѣци Гдѣа, и сички те пѣзвѣци въ които ще се проповѣда име то мое: така говори Гдѣ който прѣви сичко то това.

18 Знаѣми са на Бгѣа ш вѣка сички те дѣла неговои.

19 Затова азѣ намѣрѣвамѣ благословно да не досаждаме на онѣа, които се швржатѣ ш пѣзвѣчници те къ Бгѣ.

20 Но токмѣ да имѣ пишемѣ да се вѣрдатѣ ш шскверненѣ те (жертвѣ) идолски, и ш вѣдѣа, и ш оудѣвено, и ш кржвъ, (и онѣа шото не ѣ нимѣ дрѣго, да го не чинатѣ дрѣгимѣ).

21 За шото Мшѣсей има ш старо време по сички те

градѣ мѣжы който го проповѣдватѣ, понѣже се прочѣта сѣкоа сѣкшта въ сокѣриша та.

22 Тогѣа апѣстоли те и старѣйшинѣ те со сичка та цѣрка намѣриха благословно да извѣратѣ мѣжы помеждѣ си, и да ги прѣчатѣ во интѣохѣа зѣднѣ съ Павла и съ Варнава, (и извѣраха) 'Іуда който се наричеше Варсава, и Сѣла, който вѣха знаменѣти по междѣ братѣа та.

23 И написѣха (та прѣтиха) чрезѣ нихни те ржцѣ слѣдѣющѣ те словеса: апѣстоли те и старѣйшинѣ те и братѣа та, на онѣа братѣа който живѣатѣ во интѣохѣа и въ сѣриа и въ Кѣликѣа, и швжрнали са се ш пѣзвѣчници те, желѣеме да се радѣватѣ (ш гдѣ).

24 Понѣже чѣхѣме за шѣ нѣкои като излѣзоха ш насѣа дойдѣоха (тамѣ), и смѣтиха въ со словеса, и развращѣватѣ вѣши те дѣши, понѣже ви говорѣтѣ че трѣбѣва да се шкрѣздѣвате, и да вѣрдѣте законѣтѣ (Мшѣсѣовѣ), на който нѣе не смѣ зарѣчѣли (това нѣшо:)

25 Видѣнисѣ благословно като се сокрѣхѣмѣ ѣдинодѣшнѣ, да извѣреме нѣкои мѣжы и да прѣтимѣ кодѣ вѣсѣ зѣднѣ съ возлюбленѣ